

РЕШЕНИЕ

№ 1746

гр. София, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11921** по описа за **2023** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на И. Т. И. от [населено място] и с проц.представител адв. С. против Решение №4883/30.10.23г по нахд № 7298/23г на СРС, НО, 130ти състав, с което се потвърждава НП № 23-4332-007731/11.05.23г, издадено от Началник група в Отдел „ПП“-СДВР, с което на осн. чл. 177 ал.1 т.2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 162 ал.1 от ЗДвП, е наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 100лв.

В кас.жалба се твърди, че Решението е проц. и мат.незаконосъобразно, като се моли за неговата отмяна и отмяна на НП. Твърди се, че нарушение не е извършено, като чл.162 ал.1 от ЗДвП/императивна норма, която не следва да се тълкува и прилага разширително/, касае само български граждани, но не и лица с двойно гражданство/ в случая касаторът е с българско и британско гражданство/. СУМПС, издадено от О. кралство, на осн. чл. 161 т.1 от ЗДвП се признава за валидно на територията на РБ. От 01.01.21г британски граждани, пребиваващи дългосрочно в РБ, могат да управляват МПС в РБ с техните национални СУМПС до 1 година от датата на издаване на документа за пребиваване в РБ, като в рамките на тази 1 година чуждестранното СУМПС може да се подмени с българско СУМПС-без изпит.Лицето е влязло в РБ на 06.01.23г, като АУАН е от 17.04.23г- към тази дата не е изтекъл 1-годишния срок по относимия чл.162 ал.2 от ЗДвП/органът погрешно прилага ал.1 вместо ал.2/. Освен

това, дори да е приложима ал.1, т.е. 3-месечен срок, то чуждестранното СУМПС е издадено на 18.12.03г и подновено на 04.05.21г, т.е. към 17.04.23г/датата на АУАН/-касаторът е имал валидно СУМПС/издадено по времето, когато О. кралство е член на ЕС-чл. 161 т.5 от ЗДвП/. Неправилно е приложена и санкционната норма на чл.177 ал.1 т.2 от ЗДвП, тъй като този текст не съдържа хипотеза „управление на МПС без СУМПС“-каквато според СРС е налице в случая. Неправилно СРС приема проц.нарушения в хода на АНП за несъществени- напр. в НП не се сочи повторност, а в АУАН се сочи/без позоваване на предходно идентично нарушение обаче/. В АУАН и НП не е посочена дата на издаване на СУМПС на лицето, респ. дали преди или след излизането на ОК от ЕС.Освен това е издадена ЗПАМ, по силата на която е отнето СУМПС и рег.табели на автомобила, те обаче са посочени в АУАН като веществени доказателства/без посочване в НП какво ще се прави с тях/. ЗПАМ не е връчена на лицето, а е връчена на собственика на МПС/ЮЛ/- чак на 31.05.23г, т.е. след АУАН.Неправилно се прилага от СРС и чл.189з от ЗДвП/че нарушения по ЗДвП не могат да се квалифицират като маловажни/, доколкото този текст касае само някои нарушения по ЗДвП.Решението на СРС е проц.незаконосъобразно, доколкото не дава отговор на всички възражения на жалбоподателя, т.е. мотивите са непълни. В съд.заседание адв. Ш. поддържа жалбата и претендира разноски. Ответникът Началник група в Отдел „ПП“-СДВР не се явява или представлява в съд.заседание и не изразява становище по жалбата. Прокурорът от СГП изразява становище за правилност на решението на СРС.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К.състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание-само ако има такива възражения/твърди се проц.незаконосъобразност/. К.състав намира Решението на СРС за валидно и допустимо, но за проц. и мат.незаконосъобразно, по следните съображения: На първо място, видно от справка от ГД“ГП“, изпратена на СРС - след 01.01.07г във фонда на МВР не се събира и няма пълна информация кога лицата, ползващи се от право на свободно движение , преминават границата на РБ/с или без МПС/. Това автоматично води до извод, че датата на последно влизане на лицето в РБ- 06.01.23г, посочена в АУАН и НП, се явява недоказана от наличните по делото и АНП доказателствата. На второто място- в АУАН се сочи повторност на нарушението/без посочване кога е било първото идентично нарушение/, но в НП не се сочи повторност. Противоречие между съдържанието на АУАН и на НП от една страна е мат.незаконосъобразност, а от друга страна- налице е нарушено право на защита на лицето /доколкото с АУАН се повдига обвинението и се очертават пределите на обвинението, респ. на защитата на лицето/. Неправилно това несъответствие между АУАН и НП е преценено от СРС като несъществено проц.нарушение. На трето място – в мотивите на СРС изрично е посочено,че жалбата на лицето е основателна/стр.2, последен ред/, след което диспозитивът на СРС е за потвърждаване на НП. Следователно, налице е

противоречие между мотиви и диспозитив на Решението. На четвърто място- СРС не е коментирал голяма част от възраженията на лицето, като по тях изобщо липсват мотиви.

По изложените доводи Решението следва да се отмени и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС, който да разгледа и коментира всички възражения на жалбоподателя и да вземе предвид указанията по-горе.

Разноските до момента следва да се присъдят от СРС- при новото разглеждане на делото.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 и чл.222 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №4883/30.10.23г по нахд № 7298/23г на СРС, НО, 130ти състав, по кас.жалба на И. Т. И. от [населено място].

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ от друг състав на СРС, съобразно указанията по-горе.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: